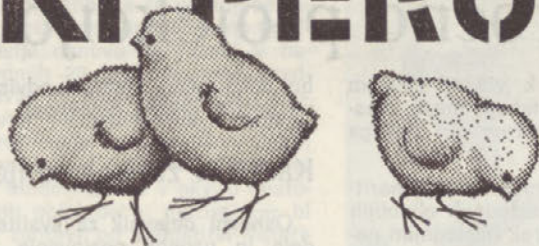

PTUJSKI PERUTNINAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINE PTUJ

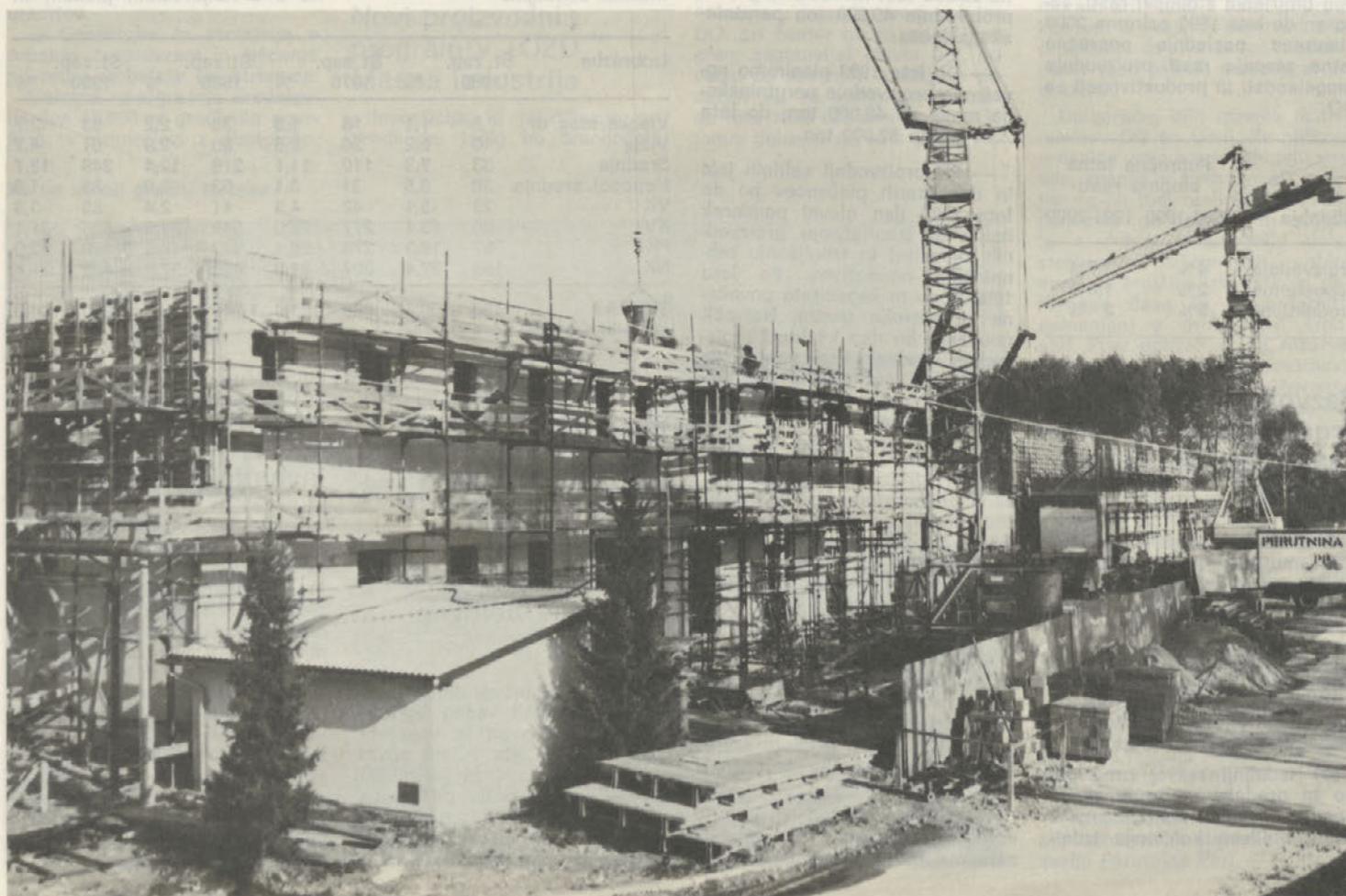
/LETO XI./ŠTEVILKA 2/MAJ 1987

Zbor združenega dela in Zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Ptuj sta na seji 21. aprila 1987 obravnavala Informacijo o razvojnih usmeritvah DO Perutnina Ptuj ter na podlagi predloženega gradiva in razprav na zborih do predložene informacije sprejela naslednji

SKLEP

1. Skupščina občine Ptuj sprejme informacijo o razvojnih usmeritvah delovne organizacije Perutnina Ptuj. Skupščina ob tem ugotavlja, da se je delovna organizacija Perutnina v letih obstoja razvila v najmočnejšo proizvajalko in izvoznika perutninskega mesa v ožji in širši skupnosti.
2. Predloženi strateški cilji in usmeritve DO Perutnina Ptuj v letu 1987—1990 ter 2000 predstavljajo temelje za proizvodnjo in plasman programov za Perutnino Ptuj. Zlasti je pomembna razvojna usmeritev v:
 - nadaljnji razvoj in širitev proizvodnje kvalitetnega reprodukcijskega materiala (proizvodnja valilnih jajc in dan starih piščancev staršev in brojlerjev),
 - nadaljnji razvoj proizvodnje in predelave perutninskega mesa po načelu »od piščanca k višjim oblikam končnega izdelka«,
 - prehod k višjim oblikam izvoza perutninskega mesa, mesnih izdelkov in reprodukcijskega materiala ter
 - uvajanje novejših tehnologij z ustreznim poudarkom na usposabljanju in kvaliteti kadrov, saj je le tako možno slediti nenehnemu tehnološkemu napredku, ki ga dosega ta stroka v svetu.
3. Razvojne usmeritve delovne organizacije Perutnina Ptuj so jasne, ambiciozne in hkrati realne ter usklajene v regiji iz vidika agroživilskega kompleksa proizvodnje in predelave.
4. Skupščina občine Ptuj zato v celoti podpira predložene razvojne usmeritve delovne organizacije Perutnina Ptuj.

Predsednik Skupščine občine Ptuj Gorazd ŽMAVC

Srednjeročni plan razvoja DO za obdobje 1986-90 z dolgoročno projekcijo do leta 2000

Temeljna izhodišča nadaljnjega razvoja DO

Razvoj perutninarstva pri nas je v mnogo čem podoben razvoju perutninarstva v svetu. Od leta 1960 do 1980 se je perutninarska proizvodnja širila z naglico sočasnega industrijskega razvoja. V letih 1981 do 1984 pa tudi v naslednjih dveh letih je v perutninarski proizvodnji viden zastoj, ki je bil posledica zapletenih razmer, oskrbe s krmo, zastoj v investicijskih vlaganjih in neusklajenih cenah med surovinami in končnimi proizvodi. Stalno gonilo razvoja perutninarstva je bila močna konkurenca in nenehno izpopolnjevanje tehnologije. Ni slučajno, da smo še pred nekaj leti za proizvodnjo enega kilograma žive teže brojlerja porabili preko 2,35 kg krme, danes pa je za enako težo živega piščanca potrebno le slaba 2 kg pa tudi manj krmila.

Za nadaljnji razvoj perutninske proizvodnje obstajajo realne možnosti. O tem priča dejstvo, da se povsod v svetu delež perutninskega mesa v celotni proizvodnji perutninskega mesa iz leta v leto povečuje. Seveda so stopnje rasti v zadnjih letih znatno nižje kot so bile v preteklih obdobjih. Destvo je, da smo bili vsa leta nazaj v PP priča nadpovprečnih stopenj rasti proizvodnje, produktivnosti in dohodka. V prihodnjih obdobjih naši razvojni programi bazirajo na znatno bolj umirjenih stopnjah rasti. Tako so do leta 1990 oziroma 2000 planirane naslednje poprečne letne stopnje rasti proizvodnje zaposlenosti in produktivnosti za DO.

Obdobje	Poprečna letna stopnja rasti	
	1986-1990	1991-2000
Proizvodnja	4%	3,7%
Zaposlenost	2%	1,9%
Produktivnost	5%	3 %

Razvojni cilji delovne organizacije v obdobju 1986-1990 oziroma do leta 2000

Glede na možnosti, ki jih predvidevamo v prihodnosti se bo bodoči razvoj naše delovne organizacije gibal v naslednje glavne tri smeri:

(a) Nadaljnji razvoj in širitev proizvodnje kvalitetnega reprodukcijskega materiala (proizvodnja valilnih jajc in dan starih piščancev staršev in brojlerjev).

(b) Nadaljnji razvoj proizvodnje in predelave perutninskega mesa po načelu »Od piščanca k višjim oblikam končnega izdelka«.

(c) Prehod k višjim oblikam izvoza perutninskega mesa, mesnih izdelkov in reprodukcijskega materiala.

Ob takšni programski usmeritvi bo dan v naslednjih obdobjih največji povdarek naslednjim nalogam:

— Predelava perutninskega mesa se bo razvijala v smeri večje finalizacije in širitve asortimana proizvodnje mesnih izdelkov. Poleg proizvodnje klobasičarskih izdelkov iz perutninskega mesa bomo pričeli s proizvodnjo polgotovih in gotovih jedi iz perutninskega mesa za izvoz in prodajo na domačem tržišču.

— Uveden bo nov proizvodni program proizvodov iz oblikovanega perutninskega mesa POM.

— Znatno se bo povečal delež razreza piščancev, tako da se bo do leta 1990 bistveno povečala struktura prodaje (le 50% celih piščancev, ostalo v obliki razreza

— prsi, bedra, file, izkoščeni deli).

— Brojlerska proizvodnja se bo do leta 1990 v glavnem širila v kooperacijski proizvodnji, tako, da bodo obstoječi kooperanti povečali sedanje proizvodne zmogljivosti. Po letu 1990 se bo ta proizvodnja širila 50% v kooperaciji, 50% v družbenem sektorju.

— Skupna proizvodnja brojlerjev, se bo do leta 1990 povečala na 53.000 ton, kar bo omogočalo proizvodnjo 40.000 ton perutninskega mesa.

— Do leta 1993 planiramo povečanje proizvodnje perutninskega mesa na 46.000 ton, do leta 2000 pa na 52.000 ton.

— Pri proizvodnji valilnih jajc in dan starih piščancev bo do leta 1990 dan glavni poudarek boljšemu izkoriščanju proizvodnih kapacitet in izboljšanju tehnoloških normativov. Po letu 1990 bodo te kapacitete povečane za potrebe izvoza. Največji poudarek bo dan kvaliteti proizvodnje v novem centru, da bi si tako kontinuirano zagotavljali prvovrsten reprodukcijski material za naslednje faze lastne proizvodnje in za izvoz.

— Pri proizvodnji krmnih mešanic za perutnino, bo že v letu 1987 izboljšana tehnologija tako, da bo z dodatno opremo možno vso proizvedeno krmo peletirati, kar bo vplivalo na dodatno znižanje porabe krme za kg prireje žive teže.

— Z rekonstrukcijo kafilerije bo modernizirana predelava klavniških odpadkov tako, da bo možno predelati vse odpadke iz lastne proizvodnje in pri tem zadostiti vsem ekološko-sanitarnim zahtevam.

— Razvoj spremljajočih dejavnosti — transport, komercialna, servisna in tiskarska dejavnost

bo dolgoročno gledano odvisen od potreb glavne dejavnosti.

Kadri in zaposlovanje

Osnovni dejavnik za kvaliteto dela in uspeha poslovanja so smeli in usposobljeni ter dovolj ambiciozni kadri. Danes so na vseh ključnih področjih dela zaposleni visoko in višje šolani strokovnjaki.

Tudi v prihodnje bo dan glavni poudarek kvaliteti kadrovske strukture, saj je le tako možno slediti nenehnemu tehnološkemu napredku, ki ga dosega stroka v svetu. V prihodnje bo dan tudi večji poudarek izobraževanju delavcev in strokovnjakov na vseh nivojih. V ta namen se pravkar pripravlja ustrezen program internega izobraževanja, ki ga bo izvajala strokovna služba pod vodstvom posebej za to usposobljenega strokovnega delavca.

Z namenom nenehnega spremljanja znanstveno tehničnih dosežkov Perutnina Ptuj že vsa leta aktivno sodeluje s tremi univerzitetnimi centri in to z Višjo agronomsko šolo Maribor, Biotehnično fakulteto v Ljubljani in Zagrebu. Za potrebe natančnega spremljanja celotnega proizvodnega procesa je v okviru delovne organizacije organiziran in ustrezno opremljen tudi lastni laboratorij.

V nadaljevanju besedila je prikazano gibanje kadrovske strukture zaposlenih v DO po posameznih obdobjih:

Izobrazba	Št. zap. 1966		Št. zap. 1976		Št. zap. 1986		Št. zap. 1990	
		%		%		%		%
Visoka, mag. dr.	5	1,1	18	1,8	38	2,2	53	2,7
Višja	10	2,2	26	2,6	50	2,9	91	4,7
Srednja	33	7,3	110	11,1	216	12,4	248	12,7
Nepopol. srednja	38	8,5	31	3,1	53	3,0	35	1,8
VK	23	5,1	42	4,3	41	2,4	65	3,3
KV	86	19,1	277	28,0	549	31,5	606	31,1
PK	87	19,3	278	28,1	323	18,6	429	22,0
NK	168	37,4	207	21,0	470	27,0	423	21,7
SKUPAJ	450	100,0	989	100,0	1.740	100,0	1.950	100,0

Planirana struktura zaposlenih za leto 1990 je izdelana na osnovi pričakovanega priliva strokovnjakov iz vrst naših študentov. Trenutno študentov preko 80 učencev in študentov na srednjih, višjih in visokih šolah.

Dolgoročna izvozna usmeritev delovne organizacije

Proizvodni koncept delovne organizacije je bil vedno izvozno usmerjen. Tako se je vsa leta nazaj izvoz iz leta v leto povečeval in v letu 1984 je znašal skupni devizni priliv od izvoza 11.420.000 USA \$. Glavni izvozni proizvod je bil celi piščanec, poleg tega pa smi izvažali še valil-

na jajca, dan stare piščance in divjačino.

Zaradi zastarelosti in iztrošenosti perutninske klavnice smo v letu 1985 izgubili izvozno registracijo za tržišče EGS in ostala izvozna tržišča. Tako se je izvoz v letu 1985 še bolj pa v letu 1986 močno znižal. V letu 1987 načrtujemo povečanje izvoza, saj bodo k temu prispevali svoj delež učinki I. faze naložbe, konec leta 1987 pa bo dajala učinek tudi II. faza rekonstrukcije in razširitve perutninske klavnice.

Po končani III. fazi Rekonstrukcije in razširitve perutninske klavnice načrtujemo bistveno povečanje izvoza. Tako načrtujemo v letu 1990 od izvoza cca. 15 milijonov dolarjev letno. Nova investicija, ki je podrobneje opisana v naslednjem poglavju bo omogočala bistveno kvalitetnejši izvoz, saj se bo struktura izvoza bistveno menjala. V preteklih letih smo namreč izvažali pretežno cele piščance katerih cena je bila znatno nižja od cene na domačem trgu. Nova perutninska klavnica nam bo omogočala izvoz posameznih kvalitetnejših delov piščanca za katere je mogoče na zunanjem tržišču iztržiti znatno višje cene kot na domačem trgu.

Poleg perutninskega mesa in izdelkov je dolgoročno izvozno usmerjena tudi proizvodnja reprodukcijskega materiala (valilna jajca in dan stari piščanci). Tudi vse nove naložbe, ki so planirane s srednjeročnim planom in

dolgoročno projekcijo razvoja bodo zagotavljale najmanj 50% povečanje proizvodnje za izvoz.

Investicije

Plan investicijskih naložb do leta 1990 oziroma do leta 2000 je opredeljen s srednjeročnim in dolgoročnim planom naložb. Skladno s samoupravnimi akti naše DO se sredstva posameznih TOZD v DO združujejo za prioritete naložbe. Vsaka TOZD pa lahko po sklepu Odbora za gospodarstvo koristi lastna sredstva akumulacije za nujne naložbe v TO. Na tak način je možno zagotoviti kontinuiran in usklajen razvoj vseh faz proizvodnega procesa v DO ter istočasno zagotoviti sredstva za večje naložbe, ki so skupnega pomena za DO.

Modernizacija in razširitev perutninske klavnice kot prioriteta naložba DO do leta 1990

V srednjeročnem programu 1986-1990 je osrednja prioriteta naložba modernizacija in razširitev Perutninske klavnice in predelave v TOZD Mesna industrija. Predračunska vrednost celotne naložbe znaša po sedanjih cenah 25 milijard dinarjev. Investicija se izvaja v III. fazi in to:

— I. faza je zaključena in je zajemala izgradnjo pomožnih proizvodnih prostorov, garderob in sanitarij z delno nabavo opreme za predelavo in kotlovnico.

— II. faza je pravkar v izgradnji in zajema hladilnice s skupno kapaciteto 2.800 ton, prostore ekspedita blaga ter tehnične službe z delno zunanjo ureditvijo.

— III. faza s predračunsko vrednostjo preko 20 milijard dinarjev je pravkar v pripravi, izgradnja pa se bo predvidoma pričela oktobra letos.

III. faza zajema naslednje objekte:

— klavnico perutnine z vsemi spremljajočimi objekti kot so sprejem žive perutnine, klavnica in obdelava perutnine, hladilnica za tehnološko hlajenje, pakirnica, zmrzovalnica, transportne poti itd.

— Predelovalnico perutninskega mesa.

— Razširitev in posodobitev kafilarije z izgradnjo čistilnih naprav za vodo in zrak.

— Depo žive perutnine, mostne tehnice, zaklonišče, skladišče vnetljivih snovi in zunanja ureditev.

— Garderobe in sanitarije s prostori za prevzem in čiščenje povratne embalaže ter strojnica.

Celotna novogradnja predstavlja cca 17.000 m² gradbene površine, v primerjavi z obstoječo,

ki jih ima cca 12.000 m². Naložba je za nadaljnji razvoj delovne organizacije življenjskega pomena, saj pomeni premostitev ozkega grla, ki omejuje že obstoječe taze proizvodnje in istočasno predstavlja osnovo za razvoj v naslednjih 20 letih. Naložba predstavlja največjo investicijo v zgodovini Perutnine Ptuj. Sedanja perutninska klavnica je v celoti iztrošena in tehnološko zastarela. Modernizacija v okviru obstoječih objektov ni možna, ker bi ob zahtevi po zadostitvi veterinarsko sanitarnim predpisom zahtevala daljšo prekinitev proizvodnje, kar ni sprejemljivo. Izvedba rekonstrukcije in razširitve je predvidena tako, da bodo v končni fazi v celoti izkoriščene že obstoječe zgradbe, nove površine pa bodo omogočile nosodobitev tehnologije in nadaljnji dolgoročni razvoj.

Glavni cilji naložbe so:

Izboljšati in posodobiti tehnologijo proizvodnje, povečati kvaliteto proizvodnje in omogočiti plasman novih proizvodov, zadostiti domačim in mednarodnim veterinarskim in higiensko tehničnim predpisom, omogočiti povečanje proizvodnje in predelave perutninskega mesa, povečati izvoz izdelkov višje stopnje obdelave na konvertibilna tržišča, izboljšati delovne pogoje zaposlenih, racionalizirati tehnološke postopke v smeri zniževanja potrošnje energije in povečanje ekonomičnosti, nadomestiti obstoječe zgradbe in naprave ter z novimi površinami zagotoviti nadaljnji dolgoročni razvoj.

Investicija predvideva bistvene posege v racionaliziranje potrošnje, energije po proizvedeni enoti.

Novi proizvodni program v TOZD Mesna industrija

Investicija, ki je opisana pri predhodni točki bo omogočala

V predelavi

sodoben razvoj celotne mesno predelovalne faze proizvodnje. Po končani rekonstrukciji Mesne industrije se bo bistveno spremenila struktura proizvodnje v korist večje finalizacije piščanca, proizvodnje mesnih izdelkov in polpripravljenih jedi. Uveden bo nov program proizvodnje izdelkov izoblikovanega perutninskega mesa — POM. To je proizvodnja polgotovih in gotovih paniranih jedi iz perutninskega mesa oblikovanih v različne oblike. Ta program je v svetu, predvsem na zapadu in v ZDA že osvojen in se kaže kot zelo donosen. Poleg tega bo nova naložba omogočala bistveno povečanje proizvodnje in asortimana klobasičarskih izdelkov iz perutninskega mesa.

Za izvoz bo namenjeno 50% od povečanja proizvodnje. Tako pričakujemo, da se bo izvoz celotne DO, pri čemer bo navedeni program zagotavljal glavni del, povečal od sedanjih 4 milijone dolarjev na 15 milijonov dolarjev do leta 1990 oziroma na 20 milijonov dolarjev do leta 2000.

Zaključek

V gradivu so nakazane osnovne usmeritve razvoja PP do leta 1990 z projekcijo razvoja do leta 2000. Osnova nadaljnjega razvoja je z eno besedo rečeno težnja za večjo kvaliteto dela na vseh področjih dela, večja finalizacija, specializacija in avtomatizacija s ciljem slediti dosežkom perutnarstva v svetu.

V tem času potekajo glavne aktivnosti za pripravo projektov in investicijskega programa III. faze rekonstrukcije in razširitve perutninske klavnice ter predelave. Zavedamo se, da hodo uspehi kljub dobršnemu delu uvožene tehnologije v največji meri odvisni od strokovnega in poglobljenega dela vseh strokovnih in poslovnih delavcev. Seveda bo moralo priti tako v sami pripravi kot tudi v izvajanju proizvodnega programa do aktivnega sodelovanja vseh ostalih samoupravnih struktur.

Dolgoročni cilji razvoja in usmeritev DO so jasni. Za njihovo uresničevanje bomo zastavili vse sile, znanje in sposobnosti, z željo, da jih tudi realiziramo. Zavedamo se, da nam bo to uspelo le z dobro organizacijo dela, strokovnim reševanjem problemov, še boljše izkoristkom delovnega časa in gospodarnim ravnanjem z družbenimi sredstvi. Prav gotovo so še rezerve tudi pri našem delu in moramo jih izkoristiti. Pri uresničevanju zastavljenih ciljev mora vsak delavec in kooperant naše DO prirejevati svoj pomemben delež in uspehi ne smejo izostati.

Naš pogled v mehinik stoletja mora biti smel, strokoven, prodoren in prežet z entuziazmom. Snodbuda za to sta dobra materialna osnova ter 80-letna tradicija, kar nas mora gnati k novim snovanjem.

Zato je usmeritev nadaljnjega razvoja in neno izvajanje odovorna naloga, ki mora aktivirati vse napredne sile, da bi s skupnimi močmi zagotovili svetlo perspektivo našega razvoja do leta 1990 oziroma do leta 2000.

Prirejena Informacija o razvojnih usmeritvah delovne organizacije Perutnina Ptuj.

Ko so začeli graditi II. fazo

Osnova je produktivnost, ne dohodek

V uvodnem prispevku smo dokaj podrobno predstavili cilje in razvojne možnosti našega kolektiva. Vsekakor pa nas zanima, kako je z razvojem drugih perutninarskih organizacij v Sloveniji in Jugoslaviji. O tem imamo tokrat informacijo iz prve roke, kot temu radi rečemo. Pogovarjali smo se z Alojzom Gojčičem, predsednikom KPO, ki je v tem mandatu predsednik Planske poslovne skupnosti slovenskih perutninarjev in predsednik IO Planske zajednice živinara Jugoslavije (Planske skupnosti perutninarjev Jugoslavije).

»Najprej je treba reči«, je podudril tovariš Gojčič, »da smo perutninarji tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji nekako v neenakopravnem položaju z drugimi kmetijskimi zlasti živinorejskimi delovnimi organizacijami. Živinorejo podpirajo od občine do federacije z različnimi interventnimi skladi, perutninarji pa niti kreditov ne dobimo po obrestnih stopnjah za živinorejsko proizvodnjo, marveč so stopnje enake kot veljajo za izvoz in industrijo. Takšno gledanje čudi, saj je meso — meso, ne glede na vrsto. Tudi razvijali smo se perutninarji pod manj ugodnimi pogoji, kakor drugi proizvajalci mesa, dosegali pa višje stopnje povečanja proizvodnje. Poleg tega smo omejeni tudi cenovno. Cena piščanca je zasnovana na zagotovljeni ceni koruze, te pa že davno ni mogoče dobiti po zagotovljeni ceni. Za uvoženo sojo je določen prelevman (dodatna dajatev za uvoženo blago). S tem naj bi zaščitili domače proizvajalce, ki pa tega denarja sploh ne vidijo. Večina tako zbranega denarja gre v žep države, za podražitve piščancev smo pa krivi perutninarji, čeprav nam cene predpisujejo državni organi. Za mene je osnova produktivnost, ne pa ustvarjeni dohodek. Dohodek mora biti odvisen od pridnega in umnega dela. Prav je reči, da perutninarji nismo napenjali cen, niti nismo

prispevali k inflaciji. V minulemu letu smo cene piščancev povišali le za 50% (za izdelke in višje oblike obdelave nekaj več) in s tem nedvomno prispevali svoj delež k stabilizaciji, če upoštevamo stopnjo inflacije, ki je bila statistično blizu 100%, dejanska pa najbrž celo čez.«

Če smo s proizvodnjo lahko zadovoljni, kot ocenjuje tovariš Gojčič, ne moremo biti zadovoljni z izvozom. Perutninarji so namreč vložili veliko naporov za povečanje izvoza, saj pred letom 1980 praktično niso izvažali, leta 1984, ko so bili v izvozu najuspešnejši pa so iztržili že prek 55 milijonov USA dolarjev. Da je izvoz spet upadel je več razlogov, vsekakor pa ga krepiti ali zavirati zvezna administracija s svojimi predpisi. Perutninarji vsekakor smo potencialni izvozniki, kot trdi in če bi se perutninarstvu malo pomagalo, bi jugoslovanski perutninarji lahko izvozili za 100 milijonov USA dolarjev ter istočasno pokrili domače potrebe po perutninskem mesu. V tujini namreč povpraševanje je, vendar so cene nižje od stopnje povpraševanja. Zato je pri nas malo proizvajalcev, ki so kadrovsko in kvalitetno sposobni izvažati.

To je tudi razlog, da ni bilo ustreznih raziskav tujih trgov. Dobra analiza trga nam torej ostaja z izvozniki, bolje pa se moramo tudi organizirati, saj si včasih celo konkuriramo med seboj.

Tisti, ki doseže 1 kg prirasta s konverzijo 2 kg krmila, je vsekakor na svetovnem poprečju. So pa v svetu znane tudi špice, ki so občutno pod to porabo, vendar tudi pri nas boljši kooperanti dosegajo podobne rezultate. Jugoslovanskega perutninarstva pa seveda ne smemo ocenjevati po Perutnini Ptuj.

»Pri nas je še ogromno možnosti za razvoj«, zatrjuje predsednik. »Dosežene količine so zavidljive. Ni nam nerodno, pred proizvodnjo katerekoli vrste živine. Iz teh ton pa moramo v Sloveniji razvijati predelavo. Dokler izvažamo piščanca, bomo dosegali le lastno ceno. Šele ko bomo uspeli izvažati kvalitetnejše oblike obdelave (konfekcionirano blago in izdelke), bomo na tujem trgu lahko dosegali bistveno druge cene.

Perspektivo slovenskega perutninarstva vidim v zmernejšem razvoju, okoli 5%, zlasti zato, ker je domalo vsa surovinska baza izven Slovenije. Stremeti torej moramo k višji kvaliteti dela. Bržkone se nam pri tem preveč zgublja faktor — človek.

Perutninska proizvodnja zahteva izredno prisotnost, visoko stopnjo znanja, higijene in zavežijo najbolj razvite dežele. To je razlog, da vidim razvoj perutninarstva pri nas le v višjih oblikah obdelave in predelave.

Pozornejši moramo biti tudi do razvoja repromateriala. Naša firma je takoj za Koko Varaždin

največji proizvajalec plemenskega materiala v Jugoslaviji, zato moramo stremeti k vedno zahtevnejšim stopnjam tega materiala. Toliko znanja je v hiši skupaj z Biotehnično fakulteto v Ljubljani in Zagrebu ter Višjo agronomsko šolo Maribor, s katerimi sodelujemo, da so taka stremjenja realna in nujna.

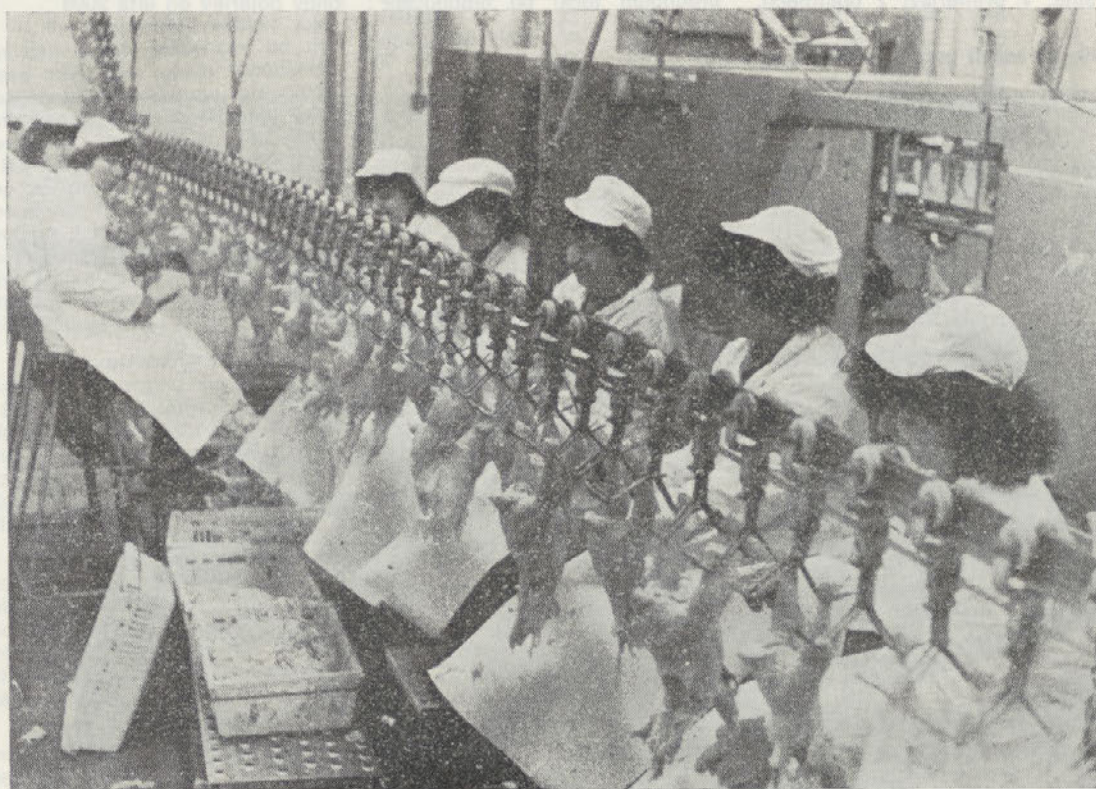
Za primerjavo še nekaj podatkov kje je naša delovna organizacija med slovenskimi in jugoslovanskimi perutninarji. V Sloveniji so še ABC Pomurka-Agromerkur, Perutninski kombinat Pivka in Jata Zalog. Vse organizacije so specializirane v Jugoslaviji je okrog 70 perutninarskih proizvajalcev, vendar so v glavnem v nekih velikih kmetijskih združenjih — SOZD-ih. Hitro se perutninarstvo razvija v Vojvodini. Nekateri proizvajalci so kar uspešni, so pa tudi taki, ki se ubadajo z ogromnimi izgubami in to večinoma tisti, ki imajo največ komparativnih prednosti.

V letu 1986 smo v Jugoslaviji proizvedli 315.000 ton piščančjega mesa, od tega v Sloveniji 70.000 ton. V teh količinah je Perutnina Ptuj udeležena s 36.000 tonami.

Za zaključek še nekaj primerjalnih podatkov o razmerjih znotraj planske poslovne skupnosti perutninarjev Slovenije, ki jih objavljamo na naslednji strani.

Po razgovoru s predsednikom KPO Alojzom Gojčičem pripravil urednik

Linija za izkoščevanje

Primerjalni rezultati o proizvodnji in finančnih rezultatih slovenskih perutninarjev v letu 1987

(v 000 din)

Elementi — OZD	PERUTNINA PTUJ	ABC POMURKA AGROMERKUR	KOMBINAT PIVKA	JATA ZALOG	SKUPAJ
CELOTNI PRIHODEK	83,129.130	5,700.165	15,920.374	11,108.129	115,857.797
Bruto dohodek (dohodek + amortizacija)		1,816.593	3,996.861	2,564.964	21,120.491
Amortizacija nad predpisano stopnjo	635.807	4.561	—	—	640.368
DOHODEK	11,717.380	1,666.044	3,483.990	2,204.719	19,072.133
ČISTI DOHODEK	8,819.499	1,166.295	2,271.133	1,558.588	13,815.515
Bruto osebni dohodki	4,205.309	696.671	1,765.817	1,178.740	7,846.537
SKLAD SKUPNE PORABE — skupaj	477.843	57.531	156.424	118.634	810.432
REZERVNI SKLAD	445.307	60.368	126.244	—	631.899
POSLOVNI SKLAD	3,691.040	351.725	222.668	261.214	4,526.647
Dohodek na delavca — din	6,718.681	5,033.367	4,065.332	4,167.711	5,510.585
Izvoz (v USA \$)	4,958.451	183.102	4,157.257	1,538.694	10,837.504
Število delavcev — iz ur	1.744	331	857	529	3.461
Število kooperantov	315	47	266	38	666
POVPREČNI MESEČNI NETO OD PO DELAVCU — din	142.589	125.550	120.694	129.939	133.604

DOSEŽENI PROIZVODNI REZULTATI V LETU 1986 TER PROIZVODNI PLAN ZA LETO 1987

Vrsta proizvoda storitve	Merska enota	DO AGROMERKUR		JATA ZALOG		PERUTNINA PTUJ		KOMBINAT PIVKA		SKUPAJ	
		Dosež. 1986	Plan 1987	Dosež. 1986	Plan 1987	Dosež. 1986	Plan 1987	Dosež. 1986	Plan 1987	Dosež. 1986	Plan 1987
I. PROIZVODNJA											
SKUPAJ PERUTNINSKO MESO	ton	6.866	6.839	8.165	8.950	36.090	35.200	19.217	19.685	70.338	70.674
— od tega piščancev	ton	6.841	6.839	7.926	8.150	35.382	34.400	19.040	19.505	69.189	68.894
MESNI IZDELKI	ton	—	—	482	700	5.453	5.500	—	—	7.935	6.200
MESNA MOKA	ton	—	—	—	—	4.611	4.500	2.781	2.919	7.392	7.419
Prevzeto v klanje brojlerjev											
— število	000 kom	5.460	5.511	6.304	6.490	27.813	28.782	15.365	15.500	54.942	56.283
živa teža	ton	9.440	9.368	11.080	11.351	47.285	46.487	26.883	27.280	94.688	94.486
VALILNA JAJCA											
— za brojlerje	000 kom	4.726	4.053	13.686	24.503	38.493	45.116	24.984	23.479	81.889	97.151
— za starše	000 kom	—	—	5.320	5.763	3.220	3.762	—	—	8.540	9.525
— za nesnice	000 kom	—	—	3.784	3.697	—	—	2.642	2.443	6.426	6.140
KONZUMNA JAJCA	000 kom	831	407	47.475	54.733	4.553	5.280	6.673	7.402	59.532	67.822
Enodnevn piščanci											
— za brojlerje	000 kom	3.249	3.124	8.469	10.000	30.029	33.999	16.212	16.479	57.959	63.602
— za starše	000 kom	—	—	613	761	601	1.173	—	—	1.224	1.934
— za nesnice	000 kom	—	—	1.325	1.386	—	—	111	87	1.436	1.473
MOČNA KRMILA											
— proizvodnja	ton	27.465	27.257	—	—	115.510	113.000	69.183	69.866	212.158	210.123
— poraba	ton	21.909	21.857	29.791	31.810	115.662	113.000	69.183	69.866	236.545	236.533
II. IZVOZ											
— Perutninsko meso	ton	190	600	483	1.000	4.921	6.000	2.420	5.000	8.014	12.600
— Valilna jajca	000 kom	—	—	6.195	10.000	2.467	—	2.030	—	10.692	10.000
— Žive kokoši	ton	—	—	—	—	—	—	14	—	14	—
— Živi brojlerji	ton	—	—	—	—	—	—	101	—	101	—
— Ostalo (divjačina)	ton	—	—	—	—	65	80	—	—	65	—
— Živi DSP (za starše)	000 kom	—	—	—	—	—	300	—	—	—	300

ZC »Dr. Jožeta Potrča« Ormož—Ptuj
TOZD BOLNIŠNICA PTUJ

KPO in samoupravnim organom Perutnine Ptuj

Lani 24. 11. 1986 smo se obrnili na vas in vas zaprosili za nakup monitorja za opazovanje srčnih bolnikov. Odobrili ste našemu kirurškemu oddelku in internemu 5.000.000 dinarjev za nabavo monitorja za internistično intenzivno nego in električni nož za kirurgijo. Z veseljem in hvaležnostjo vam sporočamo, da smo monitor za internistično intenzivno nego že dobili in ga že uporabljamo. Naša dolžnost je, da se vam v imenu internega oddelka in internistične intenzivne nega za vaše razumevanje in naklonjenost iskreno zahvaljujemo.

Predstojnik internega oddelka Ptuj:
prim. dr. sc. Jože Neudauer, dr. med.

Letošnji tradicionalni

DAN PERUTNINARJEV

bo v soboto 27. junija 1987 ob 16. uri
na letališču v Moškanjcih

Prireditve se bo začela s kulturnim programom in govorom, sledi podelitev priznanj in zabavni program.

Poskrbljeno bo za dobo glasbo.

Organizirani bodo prevozi s Ptuja v Moškanjce in nazaj.

Kot običajno prejmejo delavci, kooperanti in upokojenci na prireditvenem prostoru bone.

O podrobnostih boste obveščeni v tednu pred prireditvijo.

Največji brojleraš na svetu

V marčevski perutninarski strokovni reviji WORLD POULTRY je bilo objavljeno veliko zanimljivih novic. Nekatere bodo zanimale tudi širši krog perutninarjev. Zato jih v skrajšani obliki posredujemo našim bralcem Ptujkega perutninarja:

1. NAJVEČJI PROIZVAJALEC PERUTNINSKEGA MESA IN IZDELKOV NA SVETU

V reviji je navedeno, da je to trenutno kompanija TYSON FOODS iz zvezne države Arkansas, ZDA. Tedensko zakoljejo 13,5 milijona brojlerev, to je toliko kot PP v pol leta. Letni finančni promet je v firmi porastel od 2,4 milijona dolarjev leta 1963 na 1,5 milijona dolarjev v letu 1986. V zadnjih nekaj letih znaša letna fizična rast firme 26%. Če obiskovalec postavi vprašanje, koliko imajo valilnic, klavnic, farm . . . , vam odgovorijo: »... od zadnjega štetja . . . toliko in toliko.« Izvršni predsednik je na nekem srečanju s prekomorskimi obiskovalci dejal, da manj kot en milijon od 13,5 milijonov piščancev tedenskega zakola prodajo kot cele piščance, večino ali preko 12,5 milijona piščancev pa tedensko predelajo v izdelke! Pokrivajo 16% trga v ZDA. Tedensko so prisotni na trgu s 25 tisoč tonami, kar pomeni, da veliko mesa dokupujejo. V naslednjih dveh letih programirajo povečanje lastne proizvodnje za 50%. Zaposlenih je 25 tisoč delavcev, ki delajo na 350 proizvodnih linijah.

Navade ameriških prebivalcev se v prehrani hitro menjujejo. Povpraševanje po tako imenovani FAST FOOD ali »hitri hrani ali hitrem obroku« (Slovenci še pravičnega termina nimamo) hitro narašča, kar je voda na mlin novim trendom v predelavi mesa. Med to hrano je vedno večji de-

lež izdelkov iz perutninskega mesa. Ustanovitelj kompanije DON TYSON, sedanjí chairman, pravi, da je samo en cent na libro mesa dopustna razlika v stroških med najboljšimi proizvajalci. Velike pa so razlike v trženju, ki znašajo 5-8 centov na libro!

Ne priporočajo večjih klavnic od kapacitete 13.000 komadov na uro.

V valilnicah kontrolirajo oplojenost z 0,5% vzorcem pregleda vložnih jajc. Če pade izvalilnost pod 85% vložnih jajc, raziskujejo vzroke padca. DSP ne sexirajo, temveč le vakcionirajo proti Mareku. Proti IB in kugi jih zaščitijo s sprejem.

2. PROVENIENCA COBB — VANTRESS

Ta provenienca ženske in moške linije se hitro razvija v zvezni državi Arkansas, kjer znaša tedenska vzreja 30 milijonov brojlerev. Kot smo prebrali v prednjem odstavku, je v tej državi sedež kompanije Tyson Foods. Ta organizacija je že od leta 1973 lastnica provenienc Vantress. Lansko leto se je pridružila firmi Tyson tudi provenienca Cobb s severozahoda ZDA, ki je znana tudi pri nas ter v zapadni Evropi, zlasti pa v Veliki Britaniji. Predvsem je znan tip Cobb 500, imeniten po večjem deležu fileja oziroma mesa, kar postaja izredno pomembno v nadaljnji predelavi.

Tyson je ravnokar vložil 10 milijonov dolarjev v skupni program C-V, kjer predvidevajo 30% porasta prodaje. Sredstva so vložena v glavnem v izolirano znanstvenoraziskovalno reprodukcijo sko farmo na 300 ha v Bates Mountain za proizvodnjo starih staršev. Izolacija farme je velika, celo krmila polnijo v silose preko »varnostnih okenc« (ne predstavljamo si kako to izgleda). Za obil-

skovalce je popolnoma zaprta, vendar imajo zanje identičen objekt za vzrejo, oddaljen nekaj kilometrov. Nad polovico starih staršev vzreajo za lastne potrebe, ostalo proizvodnjo pa izvažajo (Južna Amerika, Japonska, Indija in Evropa). Ameriški rejci želijo vzrejo oziroma parjenje staršev v kombinaciji različnih provenienc (mi smo nastavili poskus). Govori se o 54 kombinacijah, vendar prevladuje v moški liniji Petersen v ženski pa trenutno Arbor Acres. Okrog 70% brojlerev, ki jih vzredijo v ZDA za predelavo pa je provenienca Cobb, ker ta omogoča večji izplen prsnega fileja. Tyson ima podatek, da 1% VEČJI IZPLEN

PRSNEGA FILEJA DAJE 6 CENTOV EXTRA PROFITA PO PIŠČANCU.

3. HUBBARDOV NAPREDEK ZA EN DAN

Pred letom dni smo tudi v našem Perutninarju napovedali Hubbardov program selekcije. Ta se uresničuje. Hubbardova provenienca letno za en dan skrajšuje rejo za enako težo. Pri dobrih, optimalnih vzrejnih pogojih se doseže 1,8 do 2 kg žive teže dan prej kot pred letom in za 1% nižja konverzija. V letu 1986 je bila dosežena performansa v ZDA v poprečju 1,82 kg žive teže v 43 dneh pri konverziji 1,85 s krmilom 3200 K Cal/kg.

4. PROIZVODNJA IN POTROŠNJA MESA

	1978-1982 poprečje	1983	1984	1985	1986	Indeks 78-82/86
(a) Japonska — v 000 tonah						
Proizvodnja perut. mesa	1.127	1.257	1.309	1.395	1.399	
Uvoz perutninskega mesa	82	105	107	104	126	
Skupaj perutninsko meso	1.209	1.362	1.416	1.499	1.525	126
Proizvodnja govejega mesa	435	495	535	555	545	
Uvoz govejega mesa	170	196	208	216	225	
Skupaj goveje meso	605	691	743	771	770	127
Proizvodnja prašič. mesa	1.402	1.429	1.424	1.531	1.500	
Uvoz prašičjega mesa	191	238	279	272	280	
Skupaj prašičje meso	1.593	1.667	1.703	1.803	1.780	112
(b) ZDA — v 000 tonah						
Proizvodnja perut. mesa	6.575	7.151	7.427	7.865	8.346	136
Proizvodnja BRO mesa	5.158	5.625	5.904	6.242	6.528	134
Potrošnja perut. mesa po prebivalcu — kg	62(48) ¹	65(51)	67(53)	70(56)	73(57)	118 (117)
Potrošnja govejega mesa	78,7	80,4	80,4	80,9	80,3	102
Potrošnja prašičjega mesa	64,9	62,2	61,7	62,0	59,0	91
Potrošnja ovčjega mesa	1,5	1,6	1,4	1,4	1,4	93

¹ (Številka v oklepaju pomeni potrošnjo samo brojlereškega mesa.)

NAMESTO ZAKLJUČKA

Izbrali smo zanimivejše novice, pomembne tudi za nas oziroma naše razmišljanje in sodelovanje pri odločitvah o prihodnjem razvoju. Res je, da so primeri iz držav, kjer sta razvoj in stabilnost drugačna kot pri nas. Trendi pa so vendarle poučni, saj naše perutninarstvo trenutno ne zaostaja v tehnologiji toliko kot ostala industrija. Težnja po napredovanju pa želimo in moramo ohranjati.

Tisto, kar je za nas poučnega, bomo na kratko strnili:

— Firma Tyson predela nap. skoraj vse piščance v veliko število izdelkov in s tem povečuje extra profit, katerega uporablja za nadaljnje investiranje (poznani

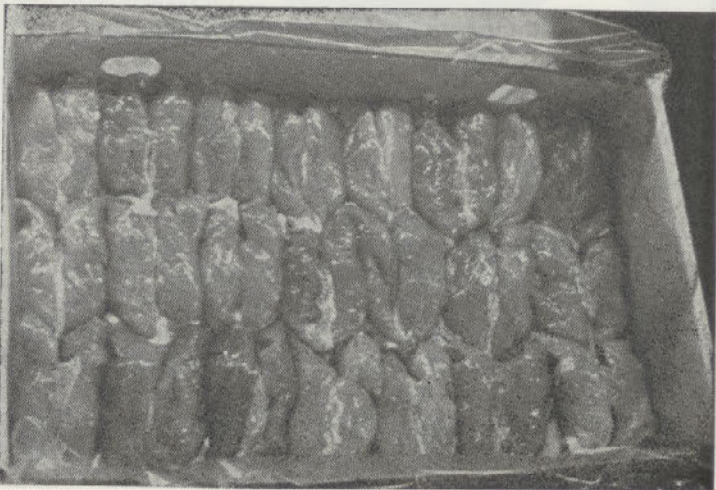
je TASTY NUGGETS, ki je konkurenca McNuggets . . .).

— Firma Tyson dokazuje prednost velike serije proizvodnje in razvojne dosežke predelave, saj predela dvakrat toliko izdelkov kot ima lastne vzreje.

— Pri zbiru provenienc, namenjene za lastno vzrejo brojlerev in za nadaljnjo lastno predelavo v izdelke, je najpomembnejša lastnost izplen mesa, zlasti pa prsnega fileja. Ponovimo samo podatek firme Tyson, da 1% večji izplen fileja poveča extra profit za 6 centov (če to ovrednotimo na naš planiran izvoz fileja dobimo vrednost 78.000 dolarjev).

— Potrošnja perutninskega mesa naglo narašča, ostalega pa stagnira ali pada. S. B

Pakiranje in izgled zapakiranih izkoščenih piščančjih prsi

Prednosti nove kotlarne

Meseca maja 1982 smo v Perutninarju pisali o rekonstrukciji in remontu v perutninski klavnici. Takrat smo se z vodjo kotlarne pogovarjali o opravljenem remontu kotlarne.

Takrat je vodja kotlarne Franc Kolarič med drugim poudaril: »Dva kotla blok sistema sta v brezhibnem stanju, še sreča, da največji z zmogljivostjo 12 ton pare na uro... Za tretji kotel uporabnega dovoljenja nismo dobili, je pa v takem stanju, da tudi sanacija ne bi bila smotrna.

Nunjo je torej, da se čimprej začne graditi nova kotlarne, ki je že štiri leta v programu. Dobimo sicer novi kotel, ki je že vplačan, vendar za tega še nimamo strehe in ustrezne pripadajoče opreme.«

Nova kotlarne je zgrajena, delavci, ki skrbijo za paro in s tem za nemoteno proizvodnjo pa še zmeraj stiskajo pesti, da bi stari kotli še zdržali. O tem sem se pred dnevi ponovno pogovarjal s Kolaričem, ki je sedaj vodja energetskih naprav v Mesni industriji.

»Znano je, da se proizvodnja iz leta v leto povečuje. Rast proizvodnje je prejšnja leta bila še hitrejša, to pa je narekovalo vedno večje količine pare. Nujno je torej bilo povečevati zmogljivosti kotlarne, ki je zadnja leta začela zaostajati za povečevanjem proizvodnje. Začeli smo tudi že razmišljati o povečanju zmogljivosti perutninske klavnice, ker je le-ta vedno bolj postajala ozko grlo v naši usklajeni reprodukciji verigi.

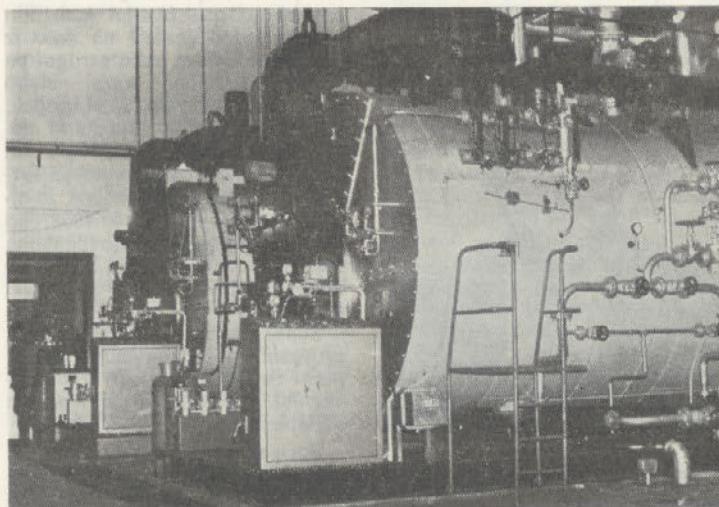
Za proizvodnjo pare smo imeli le en kotel z zmogljivostjo 12 ton pare, kar je sicer še zadovoljivo za sedanje potrebe proizvodnje, vendar z redkimi možnostmi temeljitih remontov. Ker je nenehno v pogonu opravimo najnujnejša vzdrževalna dela pod težkimi pogoji dela, saj je kotel med obratovanjem pod visokimi pritiski in temperaturami. Drugi kotel ga ne more nadomestiti ker ima zmogljivost le 2,4 tone pare, zato zadosti le delu proizvodnje. Nujne

remonte zato opravljamo le med prvomajskimi prazniki, ko klavnica več dni ne obratuje. V zimskem času pa moramo ogrevati tudi med prazniki, zaradi nizkih temperatur.

Nujno je torej bilo pristopiti h gradnji nove kotlarne na ustrezni lokaciji, še zlasti zato, ker je bila razširitev in modernizacija perutninske klavnice tako rekoč pred pragom. Gradnjo smo vključili v I. fazo gradnje klavnice.

Navajate kup težav s staro kotlarne, nova pa je zgrajena že nekaj časa in vendar ne obratuje. Zakaj?

»Najbrž je vprašanje precej lažje kot odgovor. Začetek obratovanja je bil predviden že pred več kot letom, vendar se je najprej zavleklo pri gradbincih (kot je pri nas že navada). Dobavitelj, kotlov Đuro Đaković je z dobavo kotlov in opreme še bolj kasnil. Dopolnjevali so se tudi projekti, saj prvotno nismo načrtovali kondenznih in parnih razvodov. Tudi načrtovanje dograditve klavnice je bilo v več variantah, temu pa se je morala prilagajati kotlarne. Dobavitelj montažne opreme Industrijsko montažno podjetje Maribor še doslej ni izdobil vse potrebne opreme. Za nameček pa se je pokazalo še nekaj pomanjkljivosti pri poskusnem zagonu.

Pogled na ogromne kotle v novi kotlarni

No, pomanjkljivosti se odpravljajo, IMP pa zagotavlja, da bo manjkajoča oprema v kratkem tu, tako, da bomo v kratkem najbrž le začeli poskusno obratovati.

Težave bodo torej v kratkem odpravljene, kakšne prednost pa prinaša investicija?

»Najprej je treba povedati, da bo potrebno najprej opraviti še mnoge meritve in preiskave. Potrebna je analiza vode, katera izkaže funkcijo priprave mehke vode in delovanje odplinjevalca. Po teh preiskavah šele lahko pričakujemo uporabno dovoljenje za obratovanje.

Prednosti je več. Najpomembnejša je ta, da bomo imeli na voljo 3 kotle z zmogljivostjo po 12 ton pare na uro, kar bo omogočilo pogonsko sigurnost. Dva sta že vgrajena, tretjega bomo premestili iz sedanje kotlarne.

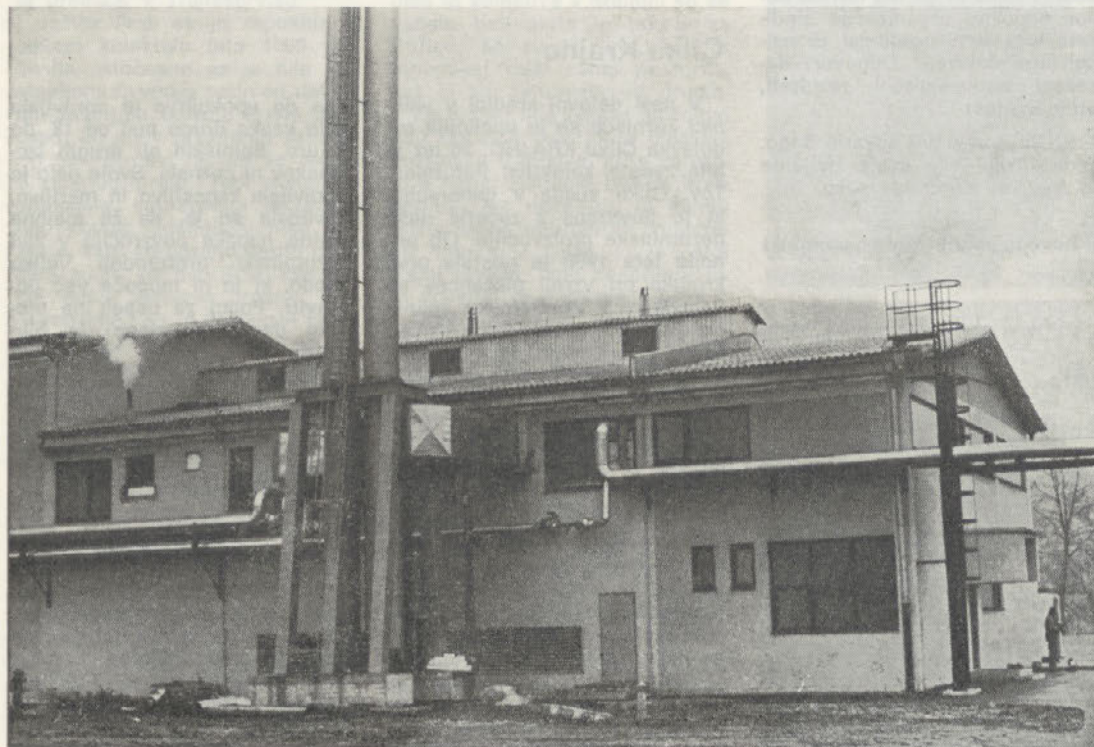
Ker bosta po predvidevanjih, dva kotla dajala dovolj pare za proizvodnjo v povečani klavnici, bo tretji v rezervi za primere morebitnih izpadov. Tako bo možno časovno urejeno načrtovati potrebne remonte. S tem smo delavci, ki skrbimo za te naprave razbremenjeni strahu pred morebitno okvaro. Vzdrževalna dela pa bomo lahko kvalitetneje in z manj naprežanja opravljali sproti. Prednost je še v tem, da so novi kotli prirejeni za kurjenje z mazutom in z zemeljskim plinom.

Ne smemo pozabiti humanejših delovnih pogojev in to je dovolj prednosti, da se resnično vsi, ki skrbimo in delamo v kotlarni veselimo te pridobitve in skorajšnjega začetka obratovanja.

Dolga so bila leta pričakovanja novosti in humanizacije dela, to kar pričakujejo vsi delavci v perutninski klavnici. In prišel je čas, ki bo izpolnil tudi njihova pričakovanja, kar jim vsi v Perutnini tudi v polni meri želimo. Lepo je videti, kako napredujejo gradbena dela II. faze razširitve in modernizacije klavnice. In prav je tako!

L. C.

Pogled na novo kotlarne

Ne pozabite

DAN
PERUTNINARJEV
bo 27. junija 1987
na letališču
v Moškanjih!

Pričakujemo, da se
bomo zbrali vsi.

Naši upokoјenci

Bogomir Veber

Takih, ki so zvesti trideset let delovni sredini, je malo. Živeti s kolektivom takorekoč od spočetja pa do razmeroma sodobnega razvoja za današnji čas, pa pomeni biti zvest, pripravljen na samoodrekanje, prebiti veliko več kot osem ur na delovnem mestu, skovati in kovati ugled med delavci in poslovnimi partnerji.

V naši temeljni organizaciji, v tiskarni, je bil takšen možak tovariš Bogomir VEBER, do prvega aprila letošnjega leta, tehnični vodja.

Trideset let je opravljal to dokaj zahtevno delovno nalogo. Tisti, ki ga poznamo že tri desetletja, ga poznamo kot skromnega, delovnega, kritičnega, predvsem pa zvestega delavca vse od tistega 18. marca 1957, ko je z vso resnostjo in z občutkom odgovornosti prevzel tehnično vodenje v takratni Ptujski tiskarni na Slovenskem trgu 9 v Ptuj. Le kakšnih 25 delavcev je vodil, jih učil »črne umetnosti«, da bi »zapustil« letos zrel 85-članski kolektiv.

Ni pravi izraz »zapustil«! Še vedno je z nami, še v bodoče nam bo pomagal, svetoval..., mi pa bomo njegova navodila, napotila, smisel za lepoto stavka, obliko, skladnost barv in delavo upoštevali.

Tisti, ki smo bili že leta 1957 v tiskarni se spomnimo, kako je

s srebrno pobarvanim športnim kolesom prikolesaril na delo iz Maribora v Ptuj, kako strogo, pa vendar pravično kazal slabo opravljeno delo in dajal poduk, kako upravljati z zaupanimi delovnimi sredstvi. Spomnimo se, s kakšnim zadovoljstvom je razvrščal regale s črkovnjaki in tiskarske stroje v letu 1958, ko smo se preselili s Slovenskega trga v »nove« prostore bivše kovaške delavnice v Jadranski ulici 13.

Sčasoma so tudi ti postali pretesni, nefunkcionalni, prenaporni za delavce, zlasti v knjigovozni, ki je bila takrat v prvem nadstropju.

Boril se je za humanizacijo dela, kar nam je predvsem uspelo po združitvi s Perutnino, ki nam je omogočila zgraditi novi, sodoben objekt ob Zagrebški cesti.

Tovariš Bogo je dal velik prispevek v posodobitvi male, lahko bi rekli, provincialne, zlasti pa še stare »Gutenbergove« tiskarne. Razširili smo tržišče, od klasičnega svinca prehajamo vse bolj v ofset tehniko, čeprav z začetnimi težavami, se na zelo zahtevnem trgu vendarle uveljavljamo in ostajamo konkurenčni.

Precej pri vsem tem je Veberovih zaslug. Tako kot je bil kritičen do gospodarske reforme leta 1965, tako je tudi danes. Njegova razmišljanja, kritičnost in samokritičnost, zlasti pa poštenost in iskrenost nam mora biti prav vsem v poduk in vzor.

Vedno je govoril, da mora za dobro gospodarjenje biti dober, usposobljen kader. V vseh teh letih je bil prvi mentor in skrbnik za »črne umetnike«. Bil je strog, zahteval je izvajanje dogovorjenega, nikoli pa več kot je sam zmogel in delal. Sredi naporne delovne vneme je tudi sam študiral ob delu. In delal je dobro! Kako bi ga naj izvršni odbor osnovne organizacije sindikata leta 1985 predlagal za najboljšega delavca? Odgovor: doseženi nadpovprečni rezultati, priljubljenost...

No, takšen je naš tovariš Bogo. Toda zakaj? Vse svoje življenje je preživel skromno, težko.

Rojen leta 1927, po končani meščanski šoli se je odločil za poklic črkostavca. Zbolelo ga je izkoriščanje zasebnika, zato je zapustil uk, da bi ga kasneje, v letih 1942—1944, dokončal v Ljudski tiskarni v Mariboru. Kot mladenič se je v decembru 1943 vključil med aktiviste OF in sodelavce v osvobodilnem gibanju, zaradi česar ga je okupator v maju 1944 interniral v nemška taborišča. V času njegovega izgnanstva je izgubil oba starša ob bombnem napadu in šele avgusta 1945 se je vrnil v domovino.

Ni obupal, zgrabil je za delo, postal član SKOJ leta 1947, v letih 1948—1949 bil kandidat za sprejem v članstvo KPJ, da bi to postal 13. septembra 1949.

»Po naravi dosti blag, zadržan in discipliniran. V družbi uživa

ugled, ljudem pristopen in družaben. Tovariš je zelo bister, dobro zaznava, kot mladi član Partije je dober in se čuti odgovoren za izvajanje postavljenih nalog.

V današnjih pogojih je dosleden v izvajanju linije Partije, pravilno je razumel vsebino spora med KPJ in CK SKP (b).«

Tako piše v njegovi karakteristiki iz leta 1949.

In takšen je tovariš Bogo ostal do danes. S 1. aprilom 1987 se je upokojil s polno, uspešno delovno in spoštljivo starostno dobo.

Tovariš Bogo! Želimo ti, da bi ti bilo lepo, da se sprostiš, da se vedno z nasmeškom in nasvetom vračaš v kolektiv, ki si mu posvetil pol življenja.

Sodelavci

Cilka Krajnc

V naši delovni sredini v valilnici Turnišče se je upokojila sodelavka Cilka KRAJNC. 26 let je bila zvesta kolektivu Perutnine. Tov. Cilka spada v generacijo, ki je povezana z začetki naše perutninske proizvodnje. Ob prihodu leta 1960 je postala prva krmilka pri vzreji piščancev na delovišču v Zorčičevem mlinu. Delo v tistih časih je bilo fizično težko in zahtevno. Vso opremo, krmo in vodo je bilo potrebno vsak dan ročno prenašati na podstrežje. Pranje opreme so krmilke opravljale v mrzli Studenčnici. Vse to so danes spomini na delo, ki ga tov. Cilki ni bilo nikoli težko opravljati.

V letu 1963 je bila premeščena v valilnico Breg na opravljanje del in nalog nočne valilke. Z razvojem valilnice se je izpopolnjevala tudi Cilka. Spoznavala je valilno tehniko in tehnologijo valjenja. V letu 1968 je nadaljevala z delom v novi valilnici Turnišče, ki je bila v tistih časih med najsodobnejšimi v Evropi.

Vse do upokojitve je opravljala delo vsako drugo noč od 18. do 6. ure. Bolniških ali drugih izostankov ni poznala. Svoje delo je opravljala zanesljivo in marljivo. Zavedala se je, da že majhne lastne napake povzročijo v živli perutninski proizvodnji veliko škodo, ki je ni mogoče več popraviti. Pogoji za uspeh na njenem delovnem mestu je bilo brezhibno delovanje tehnike in človeka. Cilka je imela izreden posluš za ugotavljanje napak in za pravočasno ukrepanje. Zaradi take zavzetosti ji ni bilo težko sredi noči zahtevati od svojih predpostavljanih odklonitev okvar. Vse to so navidezno drobna opravila, ki pa navsezadnje tudi prispevajo k napredku Perutnine.

Sodelavci smo upravičeno ponosni na svojo sodelavko Cilko, saj je storila veliko dobrega za uspešno delo valilnice. Iskreno se ji zahvaljujemo in ji želimo trdnega zdravlja in mnogo let uživanja sadov minulega dela.

Sodelavci

Tov. Veber (drugi z leve) med prvimi novopečenimi črnimi umetniki v Ptujski tiskarni leta 1959

Sam nam je prišel odpirat vrata

Vest o nesreči, ki je lani septembra prizadela naša šoferja Jožeta Topolovca in Jožeta Podgorška, je v kolektivu močno odjeknila. O dogodku in prizadevanjih vodstva TOZD Transservis in enote transport, da bi jima oblažili tegobe v najtežjem času, smo pisali lani. Seveda so se tudi kasneje delavci celotne firme zanimali kako okrevata, kakšno je njuno zdravstveno stanje. Mnogi, zlasti šoferji in zaposleni v Transservisu, so ju tudi obiskovali.

Se sedaj ju obiskujejo. Topolovec je bil medtem na rehabilitaciji v Zavodu za rehabilitacijo invalidov v Ljubljani in sedaj, ko je dobil dokončne proteze smo ga ponovno obiskali ter malce z njim poklepetali. Kar presenečenje smo bili, ko nam je sam prišel odpirat.

Zanimalo nas je, kot najbrž tudi vas, kako je potekalo zdravljenje v Ljubljani in kako se počuti sedaj, ko se je spet postavil na »svoje« noge.

»V Ljubljani sem bil zadovoljen,« pravi Jože. »Bal sem se, da bo hujše, vendar moram takoj pripomniti, da so se v Ptujju zelo potrudili in me pravilno oskrbeli, tako da v Ljubljani niso imeli nobenih pripomb. Hitro sem se vživel v terapevtske aktivnosti in uspeh je viden. Začeli smo z razgibalnimi vajami, s katerimi krepijo telo. Ko so me začeli navajati na hojo sem hodil več po rokah kot po nogah. Bil pa sem vztrajen in že po dveh mesecih sem se vrnil domov z »nogami« iz gipsa.

Kasneje sem vabil doma. V Zavod za rehabilitacijo pa sem hodil na preglede in prilagoditve

protez. Dokončne proteze sem dobil v sredo 6. maja.

Opravljalji smo tudi različne teste — kakšna dela bi bila za posameznika najprimernejša. V delovni organizaciji so mi ponudili dve delovni mesti v administraciji in dve v delavnici. Zaenkrat sem se odločil za delavnico.

Kdaj bo prišel med nas še ne ve. O tem bo odločila zdravstvena služba zavoda, najbrž pa ne tako kmalu, saj še vedno težko hodi in bo potrebno še veliko vaje. Sicer pa živi s kolektivom, kot sam pravi, saj ga redno obiskujejo. Tudi sam bi želel obiskati sodelavce, zato že težko pričakuje novi avtomobil, katerega mu bodo ustrezno priredili, da ga bo lahko sam vozil. Vesel in hvaležen je, da mu je po sklepu odbora za gospodarstvo priskočila na pomoč delovna orga-

nizacija z znatno finančno pomočjo.

Tudi v kolektivu Transservisa so se odločili za pomoč obema ponesrečencema. Na pobudo sindikata so se odločili o prostovoljnem prispevku in med to akcijo se je pokazala človekoljubnost in odnos do svojih sodelavcev. Od 214 zaposlenih delavcev te temeljne organizacije se jih je kar 195 odločilo, da namenijo dohodek enodnevnega zaslužka za ponesrečena sodelavca. 60 odstotkov tako zbranih sredstev so namenili Topolovcu, 40 odstotkov pa Podgoršku.

Najbrž k tej človekoljubni akciji, ki izpričuje odnos do tovarišev — do sodelavcev, komentar ni potreben.

Vsem se oba prizadeta prav iskreno zahvalujeta. Iskrena hvala vsem tudi v našem imenu.

Uredništvo

Jožica Prah

V mesecu marcu se je upokojila JOŽICA PRAH, šivilja in vodja pralnice v Transservisu.

Jožica Prah se je zaposlila v našem kolektivu leta 1966 kot šivilja, istočasno pa je bila postavljena za vodjo pralnice delovnih zaščitnih oblačil. Prišla je v času, ko so v prirejenih prostorih na Potrčevi perice še ročno z ribarico prale. Tudi sama je pomagala, saj šivanja takrat ni bilo dovolj. Sušilnikov niso poznale, zato so oprano perilo obešale sušiti, na dvorišču, kjer so pač našle ustrezen prostor.

Perutnina se je že takrat hitro razvijala. Iz dneva v dan so se večale potrebe po pranju. Večale so se tudi težave, dokler niso dobile prvega pralnega stroja in sušilnika. Bistveno pa so se pogoji dela izboljšali z zgraditvijo novih delavnic Transservisa leta 1979.

Z leti so tudi ti prostori postali pretesni in s pralnico se je spet selila na Mesno industrijo v prostore laboratorija, ki je dobil druge prostore. Ni treba poudarjati, da je vsa ta premeščanja pralnice narekovala, povlačana potreba po pranju. Normalno je, da se s povečanjem obsega dela raste tudi ta mali

kolektiv, ki ga je vodila in zanj skrbela Jožica. Z rastjo obsega dela in kolektiva v pralnici so se večale tudi skrbi in težave za Jožico, še zlasti zato, ker je mnogokaj rajši sama postorila, kot bi to, zahtevala od drugih.

Za njo so bile težave še toliko bolj občutne, ker jo je doletela družinska tragedija, ki je zarezala v njeno življenje bolečo brazgotino. Dve desetletji je minilo odkar se je med delom ponesrečil njen mož Lojze, ki je ostal trajni invalid, celo desetletje pa je povsem nepokreten.

Breme življenja, dela in skrbi za družino ji je močno načelo še njeno zdravje, tako da je zaprosila za invalidsko upokožitev. V tem času ji je priskočilo v pomoč tudi vodstvo TOZD s tem, da so ji poiskali nadomestilo in jo tako delno razbremenili. To je tudi zaslužila, saj je bila vseh dvajset let tiha in marljiva delavka. V organih upravljanja, kjer je sodelovala pa je vedno iskala resnico in najboljše rešitve. Za svojo aktivnost je prejela pisno priznanje delovne organizacije.

Ob odhodu v pokoj ji iskreno želimo, da bi se ji izboljšalo zdravje in da bi rada prihajala med nas. Sodelavci

ZAHVALI

Ob boleči izgubi dragega očeta Martina Valentana se sindikatu in sodelavcem valilnice Turnišče zahvaljujem za darovano cvetje in izrečeno sožalje. Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hčerka Zalika Jerenko

Ob mnogo prerani izgubi dragega moža Leopolda Hribarja se prav iskreno zahvaljujem sodelavcem TOZD Commerce — zlasti iz Ljubljane za pomoč in darovano cvetje.

Žena Marinka in hčerka Irena

Inventivna dejavnost v Perutnini

Komisija za inventivno dejavnost je 11. maja razpravljala o prispelih predlogih za tehnične izboljšave. Predlagane so sledeče novosti:

1. Dozirna tehtnica
2. Dodatna vsipna posoda
3. Zamenjava prednje preme in zavornega sistema
4. Zamenjava kabine na magirusu
5. Naprava za snemanje in montažo ležajev.

V farmah nesnice se je nenehno pojavljal problem zanesljivega doziranja krme zato je Stefan Kirbiš, direktor TOZD Transservisa že leta 1983, ob obisku mednarodnega sejma perutninarske opreme v Hannoveru imel nalogo, naj si ogleda tudi sisteme doziranja oziroma natančnega tehtanja krmil. Tehnica naj ima možnost enkratnega nasipa 600 kg.

Kot pravi Kirbiš, je bilo veliko različnih tehtnic, od enostavnih do elektronskih, vendar so bile v glavnem presipne z manjšim enkratnim tehtanjem.

S posvetovanji in razmišljanji je prišel do zamisli, po kateri so sedaj tehtnico izdelali. Zamisel so ponudili farmam, ki pa je niso sprejele. Problem je spet postal aktualen, ko so v reprocentru ugotovili, da so vgrajene tehtnice zelo nezanesljive. Transservis je ponovno ponudil zamisel in vodja reprocentra Ivan Zupanič je zamisel sprejel.

Za izvedbo mehanizma so iskali ponudbo pri Liheli v Celju, vendar ustreznih mehanizmov ne izdelujejo. Če bi takšnega na novo razvili bi bil veliko dražji, kot ta, ki so ga lahko izdelali doma, zato so se odločili za

kompletno izdelavo v domači delavnici. Celotni izvedbeni načrt sta izdelala Ludvik Šeruga in Dušan Šprah, ki sta inovacijo tudi prijavila.

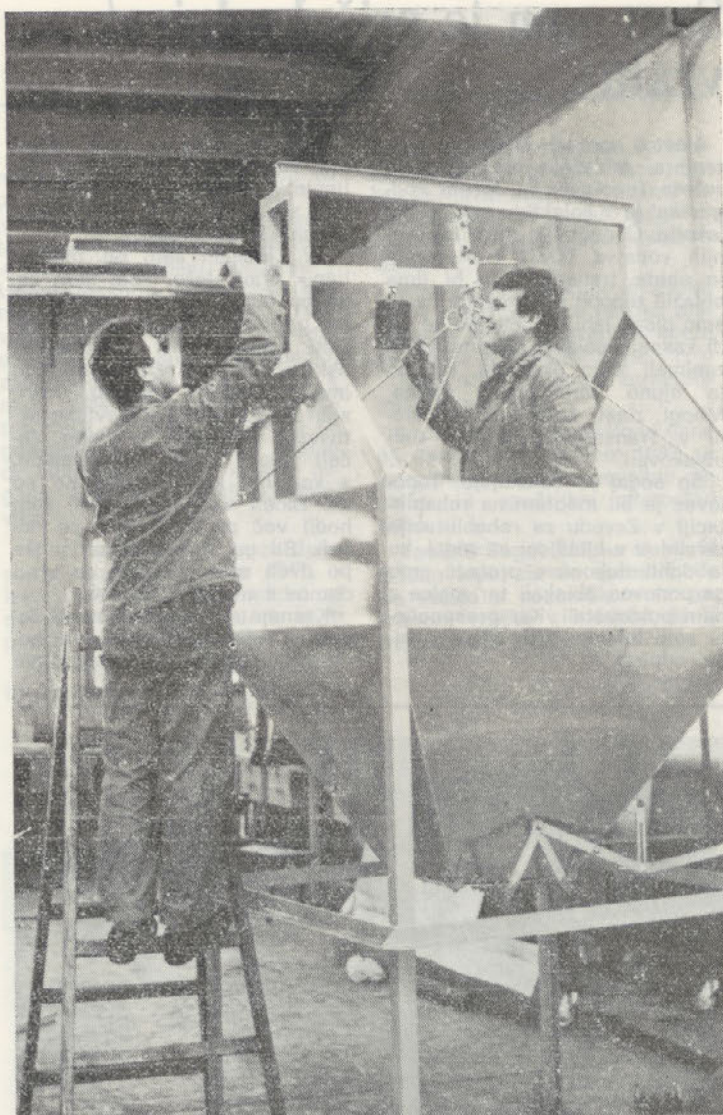
Ker je bilo nekaj negativnih pripomb okoli kvalitete teh tehtnic, sem obiskal farmo Formin in se o delovanju tehtnic pogovarjal z vodjem farme reprocentra, Slovkom Visenjakom in Anico Podgoršek, vodjo farme Formin, kjer tehtnico že lep čas uspešno opravljajo svojo funkcijo.

»Tehtnica je vsekakor napredek. Veliko boljša je od prejšnje. Prva skupina, ki je bila zrejena po vgraditvi teh tehtnic daje bistveno boljše rezultate. Kvaliteta se odraža v normativni teži in izenačenosti jate. Res je, da so tudi drugi momenti, ki so na to vplivali, vsekakor pa ima največ zasluga za to natančno doziranje « zatrjuje Slovko.

Prejšnja izenačenost jate je bila pod 70 % sedanja pa se giblje med 80—90 %. V začetku so se bali, da bodo tehtnice brezhibno delovale le v začetku vendar tudi že v drugi skupini opažajo, da konstantno natančno delujejo.

Odstopanje je pri celotni količini le 1 kg. Pri prejšnjih tehtnicah pa je bilo odstopanje kot oba zatriueta od 2 do 19 kg, kar je vsekakor negativno vplivalo na jato.

Tehtnice so enostavne, zato še ni nobenih okvar ali zastojev, s prejšnjimi pa je bilo precej težav. Poleg nove tehtnice je tudi novost pri načinu krmljenja, ki omočiča skoraj istčasnost krmljenja po vsem objektu. Novi krmilni trak, ki ga je izboljšal

Izdelava dozirne tehtnice

Branko Babusek je odpravil poškodbe pri majhnih piščancih. Prejšnji trak (na »metulje«) jih je namreč precej poškodoval.

Tu je še novost Ivana Svenška, ki je uvedel tretji krmilni trak. Torej kar precej novosti na enem prostoru.

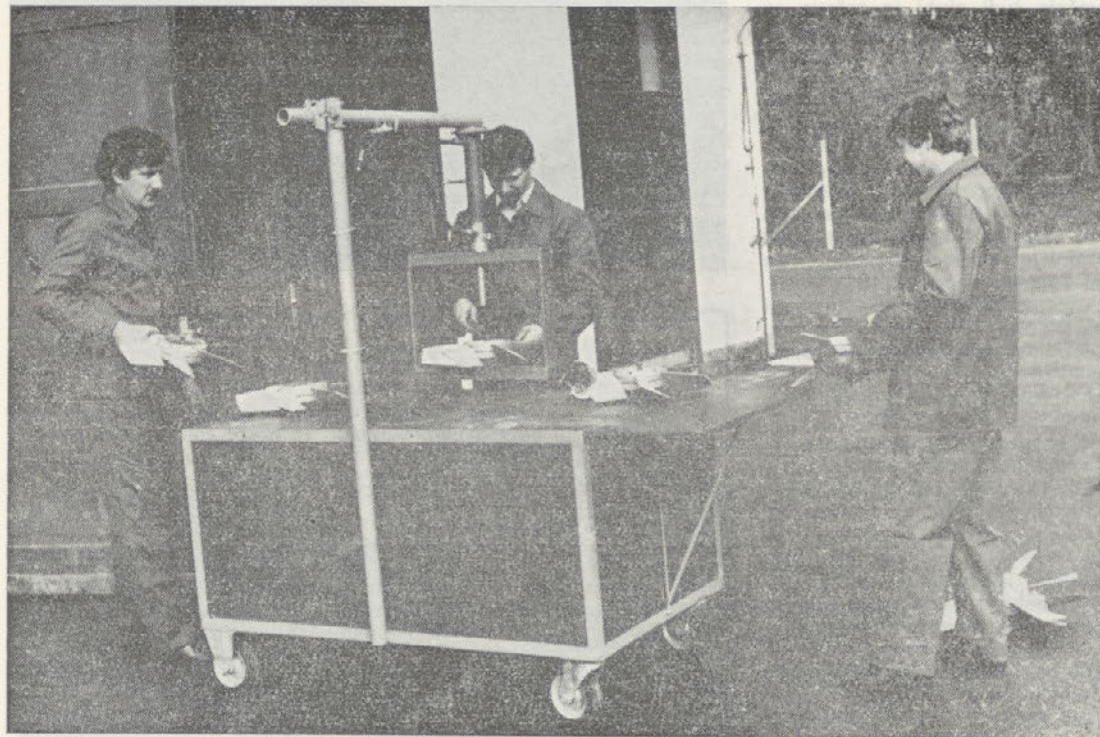
Naslednji novosti sta zlasti pomembni zaradi prihranka deviz. Zvonko Kosar iz Transservisa je priredil tamovo prednjo premo in zavorni sistem za magirusa, Branko Tement iz Transservisa pa tamovo kabino priredil na magirusa. V obeh primerih gre za prilagoditev domačih delov za vozila, za katera so potrebni uvoženi deli. S tem se je skrajšal čas čakanja na potrebne dele, poleg tega pa to pomeni znatni prihranek deviz, ki pa jih za redno proizvodnjo krepko potrebujemo. Obe prilagoditvi sta se pokazali kot zelo uspešni, in ju bo možno uporabiti še v prihodnje za potrebe popravil enakih tipov vozil.

Poslednja novost, ki še sicer ni prijavljena, je pa znana in uspešno deluje, je naprava za snemanje in montažo ležajev za na motorjih ventilatorjev v farmah. Z zamenjavo priključkov in nastavkov pa je možno hitro snemanje in montažo ležajev na praktično vseh motorjih, ki so v uporabi na farmah in še kje. Napravo si je zamislil Alojz Auer pri izvedbi pa sta sodelovala še Tomo Svenšek in Slavko Kaučič.

Inovacija je pomembna zato, ker je v farmah vgrajenih veliko

(Nadaljevanje na 12. strani)

Naprava za snemanje in montažo ležajev je enostavna, a učinkovita, možno pa jo je prevažati iz objekta v objekt

Simonu Zajcu v slovo

Lepega spomladanskega dne ob koncu meseca aprila je prerana smrt pretrgala življenjsko nit našemu 47-letnemu sodelavcu Simonu. Sodelavci smo bili navajeni, da smo ga nazivali kar s Simonom, kar je tudi s razumevanjem sprejel.

Življenjsko pot je začel in zaključil v Vrhlogi v občini SLOVENSKA BISTRICA.

Po poklicu kmetijski inženir je bil v delovni organizaciji zaposlen od leta 1966, najprej na farmi Breg, od leta 1969 do konca pa v Kooperaciji.

Njegova naravna živahnost je kot nalašč ustrezala delu, ki ga je opravljal na terenu kot pospeševalec. Z veliko entuziazma je pridobival nove kooperante med kmeti v času, ko se je kooperacijska reja piščancev razvijala še v adaktiranih hlevih z majhnimi zmogljivostmi, z nezmanjšano voljo pa je pridobival nove rejce, tudi ko so se začeli graditi pri kmetih novi sodobni hlevi. To priložnost je s pridom izkoristil, ko je delal kot referent za investicije — pri novogradnji hlevov. Terensko delo mu je načelo zdrav-

je, zaradi česar je bil pred leti premeščen na lažje delovno mesto, kjer je opravljal delo v pisarni.

S piščanci pa se je rad ukvarjal, tudi izven službe, saj je tudi v Vrhlogu na domačiji adaptiral zgradbo, v kateri žena Marica vzreja piščance še danes. Manj razgibano delo v pisarni je omogočilo, da je razmišljal o proizvodnji bioenergije, rad je kritično razpravljal o ekološkem onesnaževanju prirode, ki mu ni konca. Skratka, vedno se je zanimal za okolje v katerem je živel. Pred leti je imel težjo operacijo hrbtenice, zakar mu je bila priznana invalidnost III. kategorije. S tega bami invalida se je težko sprijaznil, ko pa je bil vaje razgibanega dela na terenu.

Vsi ki smo delali z njim, težko dojemamo, da ga ni več med nami. Njegova zagnanost za delo, ko je bil še zdrav, pa je lahko zgled, kakršnega je treba priznati za našo glavno nalogo — to je za razvoj delovne organizacije kot celote.

Resnično ga bomo pogrešali!
Njegovi

ZAHVALI

Kolektivu Perutnine se iskreno zahvaljujem za prejeto pomoč, ki jo je odobril odbor za gospodarstvo, ob tragični smrti našega moža in očeta

SIMONA ZAJCA

Hvala sindikatu in njegovim sodelavcem za cvetje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi poslednji poti.

Zena Marica in otroci

Ob izgubi dragega očeta

ALOJZA MLAKARJA

se zahvaljujem vsem sodelavcem Perutninske farme Sela ter DE valilnica za izrečeno sožalje in pomoč. Posebej se zahvaljujem vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje.

Hčerka Mira

(Nadaljevanje z 10. strani)

število ventilatorjev, ki jih je ob menjavi jate potrebno pregledati in popraviti. Ker morajo ventilatorji biti še v pogonu, ko se hlevi čistijo, ko se pripravljajo za vselitev pa morajo biti že spet usposobljeni za pogon, zato so nenehno tekmovali s časom. Nevšečnost je v tem, da je motor ventilatorja tako grajen, da ležaja ni možno sneti z nobenim standardnim snemalcem, zato so na farmah najprej pogruntali izdelavo ročnega snemalca, ki so jim ga izdelali v Transservisu. Ta pripomoček jim je omogočil popravila, vendar je bilo za snemanje potrebno veliko časa in težkega dela s snemanjem in ponovno ročnim nabijanjem ležajev. Pri takem načinu montaže pa se je marsikateri ležaj tudi poškodoval.

Rešitev so iskali tudi pri proizvajalcu ventilatorjev, kjer pa odgovora niso našli, ker vgrajuje in po potrebi snema ležaje še vedno ročno, zato so snovali naprej, in rešitev so našli. Po zamisli Auerja so v »Olgi Meglič« izdelali hidravliko, v Transservisu pa priključke in sedaj enostavno in brez fizičnega naprezanja, zlasti pa uspešno snemajo in montirajo ležaje.

Najpomembnejše pri izboljšavi je časovni prihranek in prav kratki čas za remont je bil tisti, ki je narekoval izboljšavo. Prej so ročno sneli v eni uri okoli 35 ležajev, z novim pripomočkom pa v enakem času 180. Hitrejša kot prej je tudi montaža ležajev. Poleg kratkega časa je potrebno tudi veliko manj fizičnega napora, pri montaži pa se ležaji ne poškodujejo več.

Naprava je zelo enostavna, ima pa vgrajene vse potrebne varnostne ventile, možnost nastavitve potrebnega potiska ali vleka, tako da je naprava povsem varna in z njo lahko dela tudi delavec brez kakih posebnih kvalifikacij. Pri enostavni napravi je seveda tudi manj možnosti za okvare, delovanje pa je bilo testirano pri strokovni službi proizvajalca.

Komisija za inventivno dejavnost je ugotovila, da so vsi opisani predlogi koristni, vendar jih na hitro ni možno ovrednotiti, zato je potrebno za vse izdelati izračune prihrankov in koristnosti. Ko bodo izdelani izračuni, ki pa morajo biti čimprej, se bo komisija ponovno sestala in razpravljala o nagradah.

L. C.

Sklepi odbora za gospodarstvo

Odbor za gospodarstvo je na svojih sejah največ razpravljal in sklepal in investicijah, investicijskem vzdrževanju in nadomestilih sredstev za delo s katerimi nadomeščajo iztrošena sredstva. Drudi pomembni sklepi pa so:

● Plačilo storitev kooperantom za kooperacijsko rejo piščancev se po preteku zimskega dodatka oziroma za tretji turnus dalje poviša na din 42.— za kg žive teže.

Amortizacija se združuje v višini 3,82 din, sklad rizika 0,82 din, požarno zavarovanje 0,25 in razkuževanje 0,72 din.

● Odbor za gospodarstvo sprejme ceno na kg žive teže v višini 7,44 din za kooperacijsko sodelovanje KZ Slovenska Bistrica za leto 1987. Ta cena izhaja iz elementov našega plana za leto 1987.

● Odbor za gospodarstvo sprejme oziroma potrjuje pogodbo z Istra Turist Umag o najemu dveh apartmajev v Novigradu, v višini din 2.460.560.—.

● Odbor za gospodarstvo potrjuje dogovor o sofinanciranju nakupa osebnega vozila za delavca TOPOLOVEC Jožeta iz TOZD Transservis, ki se je dne 23. 9. 1986 ponesrečil v prometni nesreči in hudo telesno poškodoval.

Topolovec Jožetu se odobri enkratna pomoč za nakup osebnega vozila, prirejenega za invalidno osebo v znesku 2.500.000.— din, iz združenih sredstev skupne porabe. V primeru odškodninskega zahtevka, se ta znesek odbije od prisojene odškodnine.

● Odbor za gospodarstvo odobri enkratno pomoč družini tragično preminulega delavca iz TOK Kooperacija tov. Zajc Simona v višini 500.000.— din iz združenih sredstev skupne porabe.

● Odbor za gospodarstvo sklone, da Perutnina prevzame pokroviteljstvo nad razstavo slovenskih slikarjev v paviljonu Časopisnega podjetja »Borbe« v Beogradu. V ta namen se odobri 1.000.000.— din iz reklamnih sredstev.

Obveznosti organizatorja do pokrovitelja so naslednje:

— v časopisu Borba se objavi intervju o PP v obsegu ene strani,

— v katalogu o razstavi slikarjev se na drugi strani objavi tekst o Perutnini,

— v katalogu se na predzadnji strani objavi zaščitni znak PP,

— na vabilu za razstavo se natisne zaščitni znak, in tekst PP kot pokrovitelja,

— ob vstopu v stavbo »Borbe« se postavi reklamni pano, ki poziva na razstavo, z zaščitnim znakom PP,

— ob zaključku se opravi tiskovna konferenca z ostalimi hišami javnega obveščanja na sežu »Borbe«.

● Odbor za gospodarstvo potrjuje predlog kandidatov za seminarje v letu 1987 tretji del, kot sledi:

1. Posvet s področja varstva pri delu za pooblaščen osebe, ki bo v Radencih 21. in 22. 5. 1987. Kotizacija je 28.000 din na osebo.

— MAJERIČ Franc, DSSS.

2. Posvet s področja izvajanja elektroinstalacij, ki bo v zdravilišču Rogaška Slatina 18. in 19. 5. 1987. Kotizacija 25.000 din na osebo.

— AUER Alojz, TOZD Perutninske farme

— PODGORŠEK Miran, TOZD Mesna industrija

— KODRIČ Branko, TOZD Transservis.

3. Seminar za angleški poslovni jezik I., ki bo v Radencih od 8. 6. 1987 do 19. 6. 1987. Kotizacija 171.500.— din na osebo.

— MERC Zvonko, DSSS

4. Posvet o družbenem dogovoru o spremembah in dopolnitvah družbenega dogovora o skupnih osnovah in merilih za samoupravno urejanje odnosov in pridobivanju in delitvi dohodka v SRS. Kotizacija 18.000 din na osebo. Posveta se je udeležil dne 14. 5. 1987 MLAKAR Martin, DSSS.

5. Tečaj za plinske naprave, ki bo od 18. 5. do 22. 5. 1987 v TGA Kidričevo. Približna ocena na osebo je 60.000 din.

— BRODNJAK Zvonko, TOZD Mesna industrija

— ROGINA Franc, TOZD Mesna industrija

— MEDVED Maks, TOZD Mesna industrija

— KOLARIČ Franc, st., TOZD Mesna industrija

— KOLARIČ Branko, TOZD Tovarna krmil

6. Seminar za varnostnike pri Delavski univerzi Ptuj, ki bo od 18. 5. do 29. 5. 1987 v popoldanskem času. Kotizacija 30.000.— din na osebo.

— KMETEC Franc, TOZD Commerce

— PLOHL Janez, TOZD Perutninske farme

— KRIZANEC Ivan, TOZD Perutninske farme

— ČAGRAN Stanislav, TOZD Perutninske farme

7. Seminar za pooblaščen delavce iz varstva pred požarom, ki bo od 1. 6. do 9. 6. 1987 v gasilskem domu Ptuj. Kotizacija 35.000 din na osebo.

— KUSTOR Dražen, TOZD Mesna industrija

— JANCICH Henrik, TOZD Perutninske farme

— JANŽEKOVIC Franc, TOZD Perutninske farme.

● Na osnovi mnenja socialne službe DO in osnovnih organizacij sindikata, odbor za gospodarstvo odobrava dodelitev solidarnostne pomoči iz združenih sredstev sklada skupne porabe sledečim delavcem:

— MOLNAR Stanko — TOZD Mesna industrija 100.000 din

— POLANEC Marija — TOZD Mesna industrija 300.000 din

— MIKUŽ Janez — TOZD Commerce 300.000 din

— REP Marija — DSSS 300.000 din

● Odbor za gospodarstvo odloča, da se pri kooperacijski reji primanjkljaji oziroma prihranki krmil od 1. 7. 1987 obračunajo po 170 din/kg.

Obiskali smo kmetijski sejem v Veroni

Kooperanti TOK Hajdina in nekaj delavcev TOK smo se 13. in 14. marca udeležili mednarodnega kmetijskega sejma v italijanskem mestu Verona.

Na pot smo krenili v petek, 13. marca, v zgodnjih jutranjih urah izpred sedeža TOK z dvema avtobusoma. V Ljubljani sta se nam pridružili vodički Inexa, ki sta nas med potjo seznanjali z znamenitostmi krajev in mest, skozi katere smo se peljali.

Popoldan prvega dne je bil namenjen individualnemu ogledu sejma, ki je prava poslastica za vse, ki se spoznajo na kmetijsko mehanizacijo, orodje in številne druge tehnične pripomočke, ki so danes na voljo kmetijskemu proizvajalcu. Vsi smo se ustavljali pred razstavnim prostorom firme Hubbard in seveda povesod, kjer je bilo karkoli s področja perutninske opreme. Med razstavljenjo opremo je bilo zaslediti, da proizvajalci opremo izpopolnjujejo v smislu večje varnosti, racionalizacije in avtomatizacije. Žal smo si lahko ogledali samo razstavo malih živali, ker

zaradi slinavke in parkljevke ni bilo na ogled ostale živine.

Prenočili smo v bližnjem mestecu Peschiera del Garda, kjer nam je po italijanski večerji za razvedrilo in ples igral trio z Gardskega jezera. Po zajtrku smo naslednjega jutra krenili nazaj proti Veroni, ki smo si jo ogledali na krožni vožnji. Pot smo nadaljevali proti Padovi, kjer smo imeli po ogledu znamenite cerkve sv. Antona še nekaj časa za nakupe na tamkajšnjem Ponte rosu. Popoldanski čas smo izkoristili za ogled Benetk. Vrnili smo se čez mejni prehod Ferne-tiči, kjer smo formalnosti kar hitro opravili.

V Sežani nas je čakala večerja, nato pa še pot proti domu.

Če povzamem mnenja udeležencev — kooperantov, so bili vsi z organizacijo ekskurzije zadovoljni in so še zainteresirani za podobna potovanja. Le-ta prispevajo svoj delež k boljšim medsebojnim odnosom med kooperanti samimi in TOK, kar je porok za boljše in kvalitetnejše delo.

Franc Brodnjak

FOTO: Brodnjak

dan perutninarjev - 27. junija

SESTAVA: EDI KLASINE	DOPISU V PERUT- NINAR	KREP- ČILNA PIJACA	MESTO V SE	TRDŠKA OVI- JALKA	POLETI	TUJE MODKO IME	KDOR LOVI RAKE
PTUJSKI PERUT- NINAR	SVICAR. PISATEL KLITJE						
ŽIV- LJENSKA POT							
PILOT ČEŠKI PISEC							

PTUJSKI PERUT- NINAR	GRAS- ČINSKI OSKRBNIK	ZAPU- ŠČINA	ANTI- KVAR	IZVIRI JAP. F. IGRALKA	ANTON- ASKERC PEVKA OTTA	LOJZE ROZMAN	ROBERT DONAT DOMAČA ŽIVAL	SLOV. GLED. IGRALKA (VERA)	ŽENSKO IME	VEROČNI VEZENIK	ČE
DEL OKOSTJA				SONČNI ZAHOD		LOJZE POTOKAR KOKOLJANI BOMBON	PRIVRED- NISTVO 100				
FILMSKA IGRALKA NIELSEN				BLATO OČE	RAZNIK VAS PRI CERKNEM						
PLANSAR					VPAD		ITALIJE SNETALEC FINO PLATNO				
BRAN- DOVA LJU- BEZEN					ANGL. FILMSKI PRODU- CENT	ITALEC LEJNI GOZDNI POSEK	OLEG VIDOV AM-VESOL UPRAVA	SEDEŽ	MESTO NA FINSKEM	GRŠKI PEŠNIK	VELIKO ZABAVE
PUBLI- CIST FINCI				ZDRAVILNO NEMŠKI FILOZOF			IZBICA				ZNAMKA GOSPO DINJSKIH STROJEV
OZKO OKENCE				DALMAT- ŽENSKO IME			KRAJ PRI CELJU				
INDIJ- SKI DROBIŽ				NAŠA ARHADA	AMER. VESOL. OPICA		HRVAŠKA BALE- RINA (MIA)				
ŽIGORNI DEL STOPALA				POUDA- REK	SOPROGA		IZBRANA DRUŽBA				